

(S. 184. 187.), ja kelgewima's Rael ja temma ainus Poeg Josef (S. 188.). Temma isse läks nende eli, ja täis Kartust kummardas temma seitse kord Mani, senni kui ta sai omma Wenna jure. Agga Jummal olli Esawi Süddant jo pöör nud, ja keik Wihha seält kustutand: Esaw jooksis ta wasto, kui ta omma Wenda näggi, ja hakkas ja heitis tem ma ümber Kaela, ja nemmad nutsid Rõmo parrast mollemad!

S. 216. Kui Esaw need Naesed ja Lapsed näggi, küsis temma; Kes on need, kes so jures ehk kassas on; Jakob ütles: Need on need Lapsed, mis Jummal so Sullseale Armust on annud. Ja Jakob laskis neid liggi tulla, esiti need üm mardajad ja nende Lapsed, siis Lea ja temma Lapsed, ja parrast Rael ja Jo sep: keik need piddid Korra parrast liggi

tulle

tullema, ja Esawit kummardama, ja temma wõttis nende Terwissed wasto.

S. 217. Siis küsis Esaw: Mis sa tahhad keige nende Karjadega, mis min no wasto on tulnud? Jakob ütles: Et ma Armo leiafsin omma Jõsanda Me les! Esaw wastas: Minnu! on neid kül mo Wend! Pea agga sedda ennesele, mis sul on! Agga Jakob küis wägga temma peäle, ja pallus, et ta sedda An di temma Käest piddi wastowõtma, se parrast, et Esawil ni hea Meel temmast olnud; ja ütles: Wõtta nüüd minno Onnistus wasto, mis sulle on todud, sest et Jummal mulle sedda. Armust on annud, ja et minnu! sest kül on! Siis wõttis Esaw sedda wasto.

S. 218. Esaw pallus ennast se peäle temma Seltsi, ja tahtis omma Rahwa

ga